

odpravljala od mize, tedaj se ‚ajdu‘ jeze zaiskré oči, kakor še nikoli in dé proti gospodarju:

»Tako mi tedaj plačuješ moje delo! Se-li ne spominjaš več, kako sva se dogovorila, ko sem stopil v službo. Kesal se boš še tega čina, to ti rečem, a — bo prepozno.«

To rekši zaloputne vrata, da se vse potrese, hiti v hlev in pobije najlepšega vola — Petrinu tako priljubljenega ‚lisca‘ — in ga obesi za strop.

Nato se vrne v hišo in začne peti:

„Trd bob, lisec visi za strop,
Premalo bilo je mesa,
Zdaj, menim, da ga dosti ima.
Trd bob, trd bob, trd bob
In lisec visi za strop.“

Kar najhitreje spravi skupaj, kar je bilo njegovega in zapusti Petrina za vselej.«

Tu neha Tone pripovedovati. Oče in hlapec sta že mej pripovedovanjem zaspala, a jaz še dolgo časa potem nisem mogel. Še v spanju mi ni šel iz glave oni ‚ajdu‘.

Listje in cvetje.

Nekaj cvetličja iz pesništva.

(Nabira in razkazuje St. pl. Orlovič.)

D) Iz sinekdohe se izvaja hiperbola.

Hiperbolo imenujemo prenos, ki predmet čez mero resničnosti ali možnosti poveča ali pomanjša. Primer za povečanje: kri je tekla v potokih; za pomanjšanje: Bohinjsko jezero je jedna sama solza.

Imamo dvojno hiperbolo: brezpogojno in pogojno. Brezpogojna hiperbola je izražena brez pristavka, kakorum ljiva sama ob sebi; navaja jo posebno najivna narodna pravljica. n. pr.: Peter Klepec je bil tako močan, da je ruval drevesa.

Strast, velika radost ali bolečina govori v pogojnih hiperbolah, katere imajo obliko pogoja, želje, primere ali pa izražajo pogojnost v kakoršnem si bodi pristavku, n. pr.:

Ko bi jadona se za bor prijela,
Tudi on bi zelen se posušil.

(Srbska narodna)

Drugi vzgledi:

— — — kri po Kranji, Korotani
Prelita, napolnila bi jezero.

(Prešeren.)

V tej boli tožna in počasna
Ogromna solza se mi zdiš.

(„Soči“, Gregorčič.)

Grom bobni-li, trese-li se zemlja?
Ne grmi in zemlja se ne trese,
No topovi pokajo v trdnjavi.

(Srbska narodna.)

Krvavo polje, brezmejno gorje

Rođilo si ti,

Ker lilo si ti, ker pilo si ti

Potoke krvi.

(Gregorčič.)

Nove knjige in listi.

1. Pomladni Glas, posvečeni slovenski mladini. 7. zvezek. S štirimi slikami. Uredil in založil Evgen Lampe. V Ljubljani 1897. — Cena mehko vez. 30 kr., s platn. hrbtom 40 kr. — Kdor se količkaj zanima za dobro mladinsko knjižnico, nikakor ne sme prezreti raznih letnikov vrlih »Pomladnih Glasov«. Tudi letošnji — že sedmi — letnik smo prečitali z velikim veseljem. Odlikuje se po različnosti mičnih in jedrovitih sestavkov, v vezani in nevezani besedi. Vsi so, vsak po svoje, čvrsti, dostojni in blazilni, nekateri bolj v razvedrilo, drugi v vednostni pouk ali npravno vspodbujajo. Zunanja

oblika je krasna. Kakor je knjižica v čast in ponos mladim gospodom pisateljem, tako bodi na radost in korist naši ljubi mladini!

2. **Zabavna knjižnica** za slovensko mladino. Urejuje in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središči — je že dospela do VI. zvezka, v katerem nam zopet prinaša raznovrstne tvarine v daljših in krajših, pesniških in prozaičnih spisih, v jeduakem sporedu kakor v poprejšnjih zvezčkih. Knjižico, ki ima tudi lično zunanjo opravo, toplo priporočamo. Cena 15 kr.

Povest o medvedu.

(Konec.)

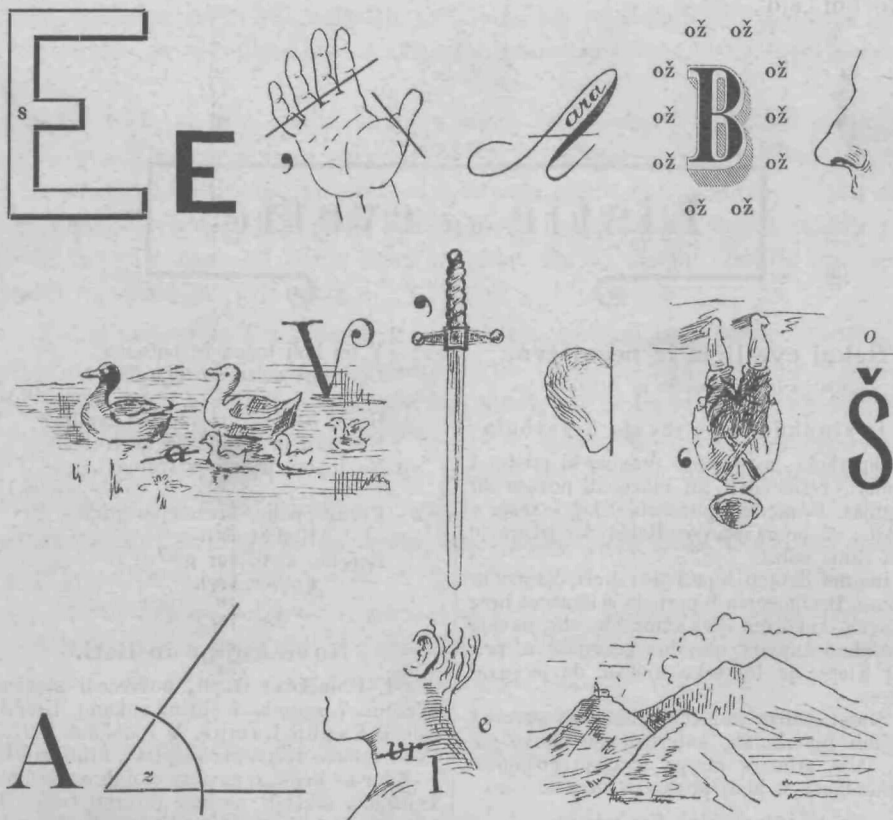
Pismeno sporočilo se je glasilo:

„Medveda zaprite, da vam ne uide!“

Ker pa gospod ni mogel takoj uganiti čudnega pisanja, je medved — ušel.

Prav so rešili: Pirc Slava in Ciril; Čenčič Zmagoslav, drugošolec v Kranju; Sajovic Gvidon, tretješolec v Kranju; Fatur Ivanko na Rakeku; Jelenc Jož. in Micika, učenca v Božjakovem; Zencovich Ema, učenka IV. razr. v Ljutomeru; Bukovnik Janez, Dolinar Jos., Kurent Alojzij, četrtošolci v Ljubljani; Huber Mici, Koprivnikar Fanci, Milavec Pepca in Šapla Anica, gojenke čč. 6. šol. sester v Mariboru; Cof Ivan, četrtošolec v Kranju; Osana Milka in Tinica, učenki pri sv. Duhu nad Krškim; Pavlina Rusova, uč. kand. v Ljubljani; Gomilšek Mimica, Govekar Pavlica, Kastelic Mimica, Kreč Božena, Premló Ivica, Tavčar Minka, Tomšič O., Treven Val., Windischer Minka, učenke I. razr. slovenske meštanske šole pri čč. gg. uršulinkah v Ljubljani; Zupanc Ernest, učenec IV. razr. na o. kr. vadišnici v Ljubljani; Kranjc Olga, učenka III. razr. v Ormožu; Fernat Jožef, Glušič Jožef in Tischler Rudolf, učenci na Rečici; Zupančič Janko, učitelj v Kolovratu; Petrin Ana in Štrucelj Jožefa, učenki III. razreda na Rečici; Hočevar Anica, učenka v Stanjelu; Vilman Franjo, učenec IV. razr. v Kranju; Slamberger Tonček, dijak, in Inka, učenka v Ljutomeru; Gartner Albina, učenka I. razr. mešč. šole pri gg. uršulinkah v Ljubljani; Mimi Rantova, poštna upravnica Dobravi; Gartner Dragotina, učenka III. razr. v Pladini; Rant M., nadučitelj na Dobrovi; Črne Mar., Adamič Mar., učenki II. razr. slov. mešč. šole pri gg. uršulinkah v Ljubljani; Adamič Antonija, učenka IV. razr. v Lichten-thurnovem zavodu; Raši Jern., Žiher Al. in Pavla v Vurbergu.

⇒ **Rebus.** ⇐

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

„**Vrtec**“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 2 glđ. 60 kr., za pol leta 1 glđ. 30 kr. — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdajatelj, zaležnik in urednik **Ant. Kržiš.** — Natisnila Katoliška Tiskarna v Ljubljani.